

Копајући пре неки дан у библиотеци наишла сам на податак да су се у Србији некад давно и то доста дуго уместо данашњих прослава славиле славе. Тако су их звали. Овај обичај спонтано је почео да замире у другој деценији XXI века, а потпуно је стављен ван снаге Законом о слободим прославама 2028. године.

Можда ће вам звучати невероватно, али тад је постојао обичај да у кућу домаћина чија је слава, а обично се одржавала на дан неког свеца (а понекад је трајала и два и више дана), долазе сви пријатељи, родбина, комшије па чак и обични познаници и то потпуно непозвани! Да све буде невероватније, окупљали би се током целог дана, а домаћин и остали укућани служили су их јелима која би сами бирали и спремили, а не као данас да их доносе гости или се их наручују из фуд-центра. То значи да су сви морали да једу исто и за истим столом!

И не само то. И стари и млади седели су у истој просторији, а да нико није преко свог донгла слушао своју музику него су сви слушали исту преко звучњака и то ако би је уопште било. Из списка које сам ископала, испоставља се чак и да су сви неретко учествовали у истом разговору, а пошто тад још није постојао Закон о потпуној слободи говора, могу само да замислим о чему су разговарали наши примитивни преци. Осим поезије, није искључено и да су размењивали разне саблажњиве ставове о политици јер тад је још било и то дозвољено.

Мени је драго што је мој прадеда на Дан изјашњавања о слободном бирању прославе изабрао Светски дан борбе против вицева, установљен само две године пре тога, што значи да је пратио светске трендове.

Мени је драго што је мој прадеда на Дан изјашњавања о слободном бирању прославе изабрао Светски дан борбе против вицева, установљен само две године пре тога, што значи да је пратио светске трендове. Ја на тој прослави просто уживам... Можда ми је мало жао што је тим законом уведена Обавеза подношења доказа о крвном сродству за присуство на прославама јер тако не могу да зовем своје пријатеље, али ни овако није лоше. На пример, мој ексцентрични стриц Либривоје на свом донглу обично слуша неку

стару музику из XX века, упркос томе што је забрањена. Онда ми он уз залогај неког старог јела које само он уме да спреми, дозволи да послушам неколико тактова те музике. Тотални ретро, али има ту нечег. "Битлси", увек ми конспиративно дошапне Либривоје. Недавно сам на контранету сазнала и шта то значи. То је нека група која је била веома позната у целом свету у Ери општег примитивизма. На каучу испред Аутоматског читача новина, и ове године су седели стрика Млађан и његова жена Кондолиза. Они се ни по питању јела ни по питању музике нису слагали. Он је донео систематске цереалије од наутовог предбрашна у мисо супи с резанцима од органског кукуруза мисирца и слушао је дед-инди-треш, док је она кашиком јела кус-кус од тамарија са шитакe печуркама у сосу од интегралне хељде и сусама. До прошле године је ту додавала и блитву али је престала пошто је пре пар месеци доказано да се од блитве умире у року од неколико дана. Слушала је неку мешавину самера и каунтеримица али с пуно утицаја сиријске нове сцене. Они једно другом нису давали да пробају ни храну ни музику, ваљда зато што су се тога заситили код куће, али смо ми то размењивали с њима.

Ја сам ове године за промену јела потпуно интегралну млевену бундеву са индонежанским наранчастим алгама преливену баобобабовачом и јогуртом од соје, што је рецепт који сам пронашла на официјелном сајту Међународног министарства за борбу против хедонизма

Ја сам ове године за промену јела потпуно интегралну млевену бундеву са индонежанским наранчастим алгама преливену баобобабовачом и јогуртом од соје, што је рецепт који сам пронашла на официјелном сајту Међународног министарства за борбу против хедонизма. То је наишло на опште одушевљење код свих на прослави, као и компилација нових тенденција у музици из невладиног сектора.

Наш добри комшија комуналац, надгледао је прославу с врата прилично добронамерно и без превише опаски. Само је симпатично реаговао кад је тетка Цица грешком мојој мами уместо једне слушалице пружио обе. Рекао је да се та омашка често забуном дешава људима, али да због тога неће моћи да јој да проба њен ђумбир куван на пари с преливом од кокоса и банана, што је била права штета јер се тетка читавих годину дана за то обучавала на Курсу за прославе при Градском секретаријату за културу. По Закону о најближем сродству, нисам смела да пробам ни ја, а у складу са Законом о потпуној слободи говора ни од ових који су смели да пробају нисам могла да добијем информацију каквог је укуса.

На слави код Лепосаве Црвић

Пише: Павле Ћосић
уторак, 23 новембар 2010 15:15

Нема везе, биће још прослава. Важно да смо ми здрави цивилизовани.